

Arany Korszak

A TÉNY A REMÉNY ES A MEG-
GYOZŐDESEN ALAPULÓ FOLYO-
IRAT

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1923. április hó 22-én
II. Évfolyam * 10-ik szám.

Megjelenik havonta kétszer
Cluj—Kolozsváron, Strada
Nic. Filipescu 10. szám.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre - - - - - 50 Lei
Fél évre - - - - - 25 Lei
EGYESSZÁM ÁRA 2 LEI

Printed in Roumania

II. évfolyam. 1923. április 22-én. 10-ik szám.

T a r t a l o m :

A NEMZETEK NYOMORGUSÁA	139 oldal
<i>A régi világ</i>	139 "
<i>A régi világ elmúlóban</i>	140 "
<i>Kezdődik az új világ</i>	141 "
A VILAG TEREMMTÉSE	142 "
<i>Isten pihenésének időszaka</i>	143 "
<i>Mózes első könyve feljegyzései</i>	144 "
<i>Összefér a tudománnyal</i>	145 "
<i>Egy külön Teremtő</i>	145 "
<i>Képesség a Vallásra</i>	146 "
<i>Zenei képesség</i>	146 "
OPIUM, MORFIUM, HEROIN	147 "
<i>A kábító szerek hatása</i>	148 "
A FÜGEFA MÉG NEM VIRÁGZIK	149 "
A TUDÁS HATALÓM-E?	150 "
<i>A technika vívmányaiából</i>	151 "
<i>Palesztinában nincs tudóvész</i>	151 "

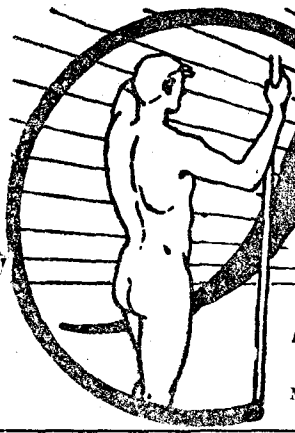

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Megjelenik minden második vasárnap
 KIADJA: „AZ ÉLET” KIADÓHIVATALI
 VÁLLALAT, CLUJ—KOLOZSVÁR,
 STRADA NIC. FILIPESCU 10. SZÁM

Szerkeszti Faluvégi Dénes
 Előfizetési ára: Romániában egy évre
 50 lei, fél évre 25 lei. Egyes szám 2 lei
 Csehszlovákiában egy évre 20 csekkor
 Amerikában egy évre 1 dollár
 Egyes szám ára 5 cent

Levelozés és előfizetés e címre ké-
 dendő „ARANYKORSZAK”
 Cluj—Kolozsvar, Str. N. Filipescu 10

Aranhórszág

A TÉNY-, A REMÉNY- ÉS A MEGGYÖZŐDÉSEN ALAPULÓ FOLYÓIRAT

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP. * * * * *

II. Évfolyam.

1923. április 22. vasárnap.

10. szám.

A NEMZETEK NYOMORUSÁGA

„A földön pogányok szorongása a kétség miatt, mikor a tenger és a hab zugni fog, mikor az emberek elhalnak a félelem miatt és azoknak várása miatt amik e föld kerektségére következnek. — Lukács 21:25, 26.

MINDENKIT érdekelni fognak a fenti szavak, mert oly tökéletesen írják le a most létező állapotokat, noha közel 1900 évvel ezelőtt íródtak. Jézus jövendölésének a szavai ezek, amelyek most beteljesednek.

1914-ben hirtelen kitört a világháború, amely közvetlenül vagy közvetve a föld összes népeit érintette. A népek vezetői azt mondták, hogy a háború magával hozza a népek demokratikusabb kormányzását. A Népszövetségről szóló szerződésről azt mondták, hogy ez lehetővé teszi majd a nemzeteknek, hogy békét és jólétet teremtsenek. Azonban a tapasztalatok nagy csalódást okoztak. A nagy háborút borzalmas éhínség követte a föld több országában, ugyancsak pusztító járvány. Az éhínséggel karöltve jár mindig a betegség is. Emellett a föld különböző részein forradalom forradalom után tört ki. Európa pénzügyi helyzete vagy teljesen leromlott vagy gyors felbomlásban van. A munka a tőke ellen fegyverkezik és a tőke a munka ellen és minden pillanatban kenyértörésre kerülhet a dolog.

A föld összes népei többé-kevésbé kétségbeesésben vannak és a köznép egyre nyugtalanabb lesz. A tenger hullámaihoz hasonlóan ide-oda hányatnak. Mikor az emberek azt látják, hogy egész életük megtakarítása egy nap alatt vész oda és mikor érzik, hogy a jövő semmi jót nem rejt magában, mindennél ellankadnak és elesüggednek. A bolsevizmus undok szörnyetegként jelent meg a láthatáron, mely már elpusztított néhány népet és most több más népnek az ajtaján kopogtat. Ezek a bajok gyorsan kerekednek felül a föld népein.

A fenti tényeket minden gondolkodó ember elismeri. Buzgalommal kutatják az igazi okokat és a megfelelő orvoszert. A gondolkodó emberek kérdik maguktól: Miért tar-

tanak egyre ezek a nyomoruságos állapotok? Hát nincs ezek ellen orvosság?

A régi világ

Felelni akarunk itten e kérdésekre, a nyomoruság igazi okának és a megfelelő orvoszertnek a megjelölésével. Szükséges a világtörténelem némi ismerete a mostani nyomoruság megértéséhez és az orvoszert megtalálásához.

Az Éden volt az a hely, ahol az ember története kezdetét vette. Az Édenben az ember tökéletes volt. A kígyó, mely a Sátánt, az ördögöt képviseli, rávette az embert a bűnre, amiért halálra ítéltetett és kiűzetett az Édenből, a tökéletes otthonából. Ezután született gyermekei az átöröklés törvénye folytán tökéletlenek voltak. Később Isten szent emberekkel iratta meg ezeknek a dolgoknak a történetét, ihletván az ő elméjüket, a tények helyes megírására, amely történetet a Bibliában találjuk meg.

Az ember azután a maga módja szerint kormányozta magát. Az angyalok elhagyván mennybéli állapotukat, anyagiasak lettek, mint az emberek és az emberiséggel keveredtek össze. Az egész világ romlottá lett és ez a romlottság oly nagy volt, hogy Isten kijelentette, hogy ő el fogja pusztítani ezt a világot és el is pusztította az özönvizzel. Csak Noé és az ő családja ment át a régi világból az új világba, abban a bárkában, amelyet ő isteni parancsra épített.

Az özönvíz után egy új világ kezdődött, amely most immár megvénhedt. Az emberiség megint elszaporodott. Mindnyájan egy nyelvet beszéltek. Egyesek azt javasolták, hogy építsenek egy tornyot, amelyen felmenének az égbe. Felépítették és Babelnek nevezték el, mivel az Úr ott összezavarta az emberek beszédét. Ez az oka a sok nyelv-

nek, melyet azóta beszélnek a mai napig. Volt néhány ember, aki szerette az igazságságot; ezek között volt Jób, Ábrahám és mások. Isten érintkezett ezekkel az emberekkel, csinálván történelmet azok javára, akik most a földön vannak. E történelem és jövődőlés világánál az emberek megláthatják a mai események értelmét.

Az idők folyamán Jehova megépíttette a nagy egyiptomi piramist, amely mennyiségtani, geometriai méreteivel és szerkezetével kőben ábrázolja a nagy isteni tervet.

Isten megígérte Ábrahámnak, hogy a jövőben egy bizonyos napon meg fogja áldani a föld összes népeit azzal, hogy mindenkinek teljes, jó és tökéletes alkalmat fog nyújtani az életre, szabadságra és boldogságra. Hogy ezt az eljövendő áldást ábrázolja Isten, Ábrahám utódait nemzetté szervezte és ezt a nemzetet Izraelnek nevezte el. Azután törvényt adott nekik, amivel előréárnyékolta az eljövendő jobb dolgot: nevezetesen az emberiség megáldását.

Ezzel a néppel azután felállította az igaz hitet: nevezetesen Jehovának, az Istennek a tiszteletét. A Sátán folytatta a rászedés és a becsapás mesterkedéseit azzal, hogy egy hamis hitet állított fel a népek között az egész világon, megtévesztvén és félrevezetvén őket, rábírván őket, hogy nagy templomokat építsenek, ahol képeket és félüldög isteneket imádnak.

Izrael nemzete, mivel megszegte az Istennek kötött szövetséget, megbukott és Jehova megengedte a pogányoknak, hogy egy egyetemes világbirodalmat állítsanak fel. És meg is történt Krisztus előtt 606-ban és Isten prófétája megjövendölte, hogy ez a pogány uralom 2520 évig fog tartani. Ebből látható, hogy a pogányok idejének törvényes vége Krisztus után 1914-ben lett esedékes.

Isten megígérte, hogy gondoskodik az embernek a halálból való megváltásáról és hogy kellő időben elpusztítja a halált és a sirt. Ecélből a földre küldte az ő szeretett fiát, Jézust. Jézus meghalt a keresztfán. Feltámadt halottaiból, mint az isteni Jézus Krisztus. Ezzel meg volt az egész emberiség részére a megváltás és kellő időben minden ember részesülni fog e megváltásban és megszabadulásban.

Az elmúlt 1900 év alatt bölcsek emberek arra törekedtek, hogy eszményi kormányformát állítsanak fel; azonban önző emberek a Sátán befolyása alatt irányították a föld népeinek a sorsát.

Az elmúlt száz év alatt a tudomány és a feltalálás nagy lépéseket tett. Jehova ezt Dániel prófétája útján jövendölte meg. — Dániel 12:4.

Aránylag rövid idő alatt az emberek nagy bankokat és más pénzügyi intézményeket

alakítottak. Felállítottak toronymagasságú épületeket, nagymennyiségű vasat és acélt hoztak ki a föld belsejéből, hatalmas hajókat építettek a tengerek átszelésére és nagy vasutakat és más közlekedési eszközöket. Hatalmukba kerítették a szárazföldet és a tengert, majd később a levegőt is. Óriási egyesületek keletkeztek, amelyek a föld dolgait hatalmukba kerítették, hogy aztán a nemzetek kormányzó tényezőivé váljanak. Ezekkel azután hivatásos politikusok és egy hitehagyott papság működött összhangban. Ez az egyesülés csinálta azután a törvényeket és becstelen befolyásával erőszakolta ki azok végrehajtását. Nagy egyetemeket és más tanintézeteket építettek, hatalmukba kerítették azok irányítását és így formálták az új nemzedékek szellemét. Nagyobb hatalom utáni vágyukban nagy hadseregeket szerveztek és nagy csatahajókat építettek és ezzel gögösökké és arcátlanokká lettek és felülkerekedtek a föld népein. Pénz és tulajdon alakjában ilyen módon nagy kincseket halmoztak fel napjainkban úgy, amint az Úr megjövendölte.

Saját védelmükre ezután munkásszervezetek alakultak. Ezek oktalan tanácsokra hallgattak és gyakran követtek el igazságtalanságokat. Erőszakkal párosult sztrájkok napirinden voltak. A felső és alsó mérföldkövek között a köznép sokat szenvedett és szenved még most is.

A régi világ elmúlóban

Az özönvíz óta mostanig fennálló társadalmi rend, a régi világ, amely törvényesen 1914-ben ért véget. Isten megígérte, hogy ennek a végén átmenet lesz, amely fokozatosan átvezeti a régi rendet az új rendbe. Ihletett írói feljegyezték, hogy a régi világ egy nagy tűzvészes zavaros időben fog elmúlni épp úgy, miként az első világ özönvízben pusztult el; ezt pedig majd a dolgok új rendje fogja követni, amelyben igazság lakozik. — 2 Péter 3:2, 13.

Jézus tanítványai a következő kérdést intézték hozzá: Hogyan tudhatjuk meg, hogy a világ végére jutottunk? Ő erre azt felelte, hogy az első bizonyíték, amely jelezni fogja a régi rend végének a kezdetét, világháború lesz, melyet éhínség, ragály, forradalom és a népek nyomorusága fog követni, kétségbeeséssel, amikor az emberek szíve elhal a félelemtől és azoknak a várása miatt, amelyek a föld népére következnek. A mai állapotok kétségtelenül bizonyítják, hogy tulajdonképpen az Úr szavainak a beteljesedései is azt mutatják, hogy mi most átmeneti korszakban vagyunk. A régi világ elmúló félbe van.

A miniszterek, pénzemberek, a papság és a konferenciák minden erőfeszítése.

béke és a rend helyreállítására csütörtököt fog mondani, mert Isten megmondotta az ő prófétája által, hogy ezek mind hiábavalók lesznek. (Ésaiás 8:8-10) A mostani állapot egyre zavarosabbá lesz és ezt Jézus szavai is megerősítik, aki azt mondja, hogy a nemzetek mostani nyomoruságát és kétségbeesését olyan zavaros idő fogja követni, amelyet a világ még soha nem ismert és hogy ez oly nagy lesz, hogy az egész emberi-nem elveszne, hogyha az Úr nem avatkozna bele és meg nem állítaná a zavart, mert érkezett az idő egy új rend, egy új világ felállítására.

A Sátán a most kihaló félben lévő régi világ istene, láthatatlan kormányzója és a Sátán nemsokára el fogja veszíteni az ő hatalmát és vége lesz az ő igazságtalan uralmának.

Kezdődik az új világ

Az új világ vagy a dolgok új rendje állandó igazságot fog teremteni a földön. Jézus Krisztus lesz a világ láthatatlan kormányzója és az ő látható képviselői által tartós békét, jólétet, boldogságot és életet fog teremteni az emberek között. A régi világ elmulására vonatkozó fent említett bizonyíték egyben az Úr jelenlétét is igazolja. Saját szavai beteljesedéseként kezébe vette az ő hatalmát és darabokra zuzza a régi rendet, hogy az új foglalhassa el a helyét. Az ő halála és feltámadása biztosíték arra nézve, hogy minden embernek lesz alkalma az életre. Ő váltságot adta az életét mindenkiért, hogy kellő időben ezt mindenki megtudhassa és most itt az idő, hogy az emberek ezt megtudják.

Isten prófétája világosan megmondja, hogy amikor ő fog ítélni a földön, az emberek akkor meg fogják tanulni az igazságot. Prófétája nyelven: „Ki ítéletet tesz a pogányok között és bíraskodik sok nép felett és csinálnak fegyvereikből kapákat és dárdáikból metszőkéseket: (és az új világban) **nép népre kardot nem emel és hadakozást többé nem tanul.**“ Ez a világbéke ideje lesz. Akkor, miként Isten prófétája mondja, az emberek házakat fognak építeni és lakni fognak bennük — nem úgy, hogy néhányan fognak építeni házakat és mások fognak bennük lakni, föltéve, ha meg tudják fizetni a házbért. Akkor majd öreg és ifju megtanulja az igazságot és az igazságosságot és a tévedésnek többé nem lesz rabja. Akkor majd minden embernek meg lesz a saját otthona és saját szőlőjében és fügefája alatt fog tartózkodni és senkitől sem fog félni, mert a gonosz és a rossz dolog nem lesz megengedve. Akkor majd a világ kereskedelme mindenkinek a javát fogja szolgálni és nem csak a kapzsi kevesek hasznát. Akkor majd megnöveli a föld a maga termését és alkalmas lakhely lesz mindenkinek. Akkor majd a pusztá vi-

rulni fog, mint a rózsa és a terméketlen föld művelhetővé lesz és a kopár területek lakhatókká lesznek, mert Isten az ember lakhelyévé teremtette a földet és megígérte, hogy az emberekre nézve használható állapotba fogja hozni. — Ésaiás 2:2-4; 65:17-25.

Ez lesz az az idő, amelyről az apostol beszélt: „Eljönnek a felüdülés idei... és Isten elküldi Jézus Krisztus, aki nektek előre hirdettetett, kit az égnek kell magába fogadnia mind az időkig, miglen újjáteremtetnek mindenkinek, amikről szólott az Isten, minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva.“ (Csel. 3:19-21) A huszonnégy próféta, akik a régi Bibliát írták, megjövendölték a helyreállítás ez elkövetkezendő napjait. Jézus ugyanerre az időre célozva ezt mondotta: „Ha valaki megtartja az én beszédemet, nem lát halált soha örökké“; majd ismét: „És aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal.“ (János 8:52; 11:26) Ez az idő, amelyre a próféta célzott, amikor azt mondotta, hogyha a gonoszok elfordulnak gonoszságuktól és azt teszik, ami törvényes és jó, akkor élni fognak és nem fognak meghalni. Akkor kapjuk majd a feleletet arra az imára, amelyre Jézus tanította az ő tanítványait: „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod a földön, miként a mennyben.“

Az orthodox (óhitű) zsidók hosszú évszázadok óta remélték ennek az igazságos időnek az eljövételét a földön. Katholikusok és protestánsok, az összes keresztyének felekezeti különbségre való tekintet nélkül ezért imádkoztak 1900 év óta. Ez a jó idő éppen elközelgett. A régi rend kimuló félben van és itt az új. A felszabadulás napja küszöbön van!

A jubileumi rendszer, melyet Isten adott a zsidóknak, lehetővé teszi a jövendölés tanulmányozójának, hogy felismerje azt az időt, amikor az emberiség helyreállítása kezdetét veszi. A törvény előírta, hogy a zsidók hetven jubileumot tartsanak; egyik jubileumtól a másikig 50 év telt el; tehát összesen 3500 év. Ezt az időt Palesztinába való bejövételük alkalmával kezdték számítani, vagyis Krisztus előtt 1575 tavaszán. Ezzel kellett jelezni az időt a helyreállítás napjáig. Ez a 3500 éves időszak az 1925-ik év lezárásával ér véget. Ezért bizalommal elvárható, hogy háboru, éhínség, ragály és a forradalom elérje a tetőpontját és ebben az időben gyorsan el fog mulni és gyorsan béke, jólét és boldogság fog bekövetkezni. Az új rend teljes beálltával azok, akik engedelmeskedni fognak a parancsainak, élni fognak és nem fognak meghalni. Most benne vagyunk az átmeneti időszakban.

Ahelyett, hogy elcsüggedne valaki a prófécia tanulmányozójának hitével e sötét éjszakán át, fordítsa tekintetét az új nap felé,

az Aranykorszakra, amely épp mostan hajnalodik. Istennek az emberre vonatkozó egész terve, amely 7000 éves időszakra terjed, tetőpontját éri el az embernek és az ő tökéletes otthonának a földön való helyreállításában.

Az Aranykorszak nem szentelheti egész terét ennek a kérdésnek a szentirati idézetek és bizonyítékok nagy sokasága folytán. Örömmel hívjuk fel a figyelmet arra a tényre, hogy a Nemzetközi Bibliatanulók Egyesülete egész könyvsorozatát közöl, amelyben mindezek a dolgok a szentirási idézetekkel be vannak bizonyítva. „Milliók élnek most, akik sohasem fognak meghalni” című könyv több, mint 400 szentirati bizonyítékot közöl azen állítás beigazolására; „Isten Hárfája” tizenegy fejezetben tárgyalja a fő pontokat; míg a „Bibliai Tanulmányok” hét kötete részletesen vizsgálja az egész kérdést. A Nemzetközi Bibliatanulók Egyesülete millió számra terjeszti ezeket a könyveket önköltségen, sőt néha önköltségen alóli árban; lévén a cél, hogy az üzenet eljusson az emberekhez.

Az emberiség legégetőbb kérdése ma, az embernek és az ő tökéletes otthonának helyreállítása. A régi világ elmúltával és az új világnak az eljövetelel, minden népe vágya be fog teljesedni. A messiási királyság az egyetlen orvosszere az emberiség bajainak. Biztos és különleges orvosszer. Istennek orvossága és nemcsak a béke és jólléte, hanem az igazságnak és az örökkéartó életnek a helyreállítását is fogja eredményezni a földön, mindazoknak, akik jót akarnak tenni és akik megkísérlik, hogy jót tegyenek.

Az Aranykorszak folyóirat ki akarja venni a részét az emberek felvilágosodásából. Hogyha valaki törődik a maga, családja és embertársai jólétével, az adja tovább a jó hírt másoknak. Körülbelül 1900 évvel ezelőtt hozta a mennyei angyal a betlehemi pásztoroknak az üzenetet: „Ime nagy örömhírt hozok néktek, amely minden nép öröme lesz.” Eljutottunk a naphoz, mikor a jó hír el kell, hogy jusson minden emberhez. Mindenki, aki szereti az igazságot, lelje örömeiben, hogy a jóhírt másokkal is közölheti.

A VILÁG TEREMTÉSE

(folyt. és vége.)

Irtja: C. T. RUSSE

„Mikor pedig elvégezte volna az Isten hetednapon az ő alkotmányát, amelyet csinált vala, a hetedik napon megszűnék minden csináltmánytól, melyet csinált vala.

HA megfigyeljük az előző hat napnak felmenő, előrehaladó folytonosságát és ha tudjuk, hogy maga a szám „hét” valami teljes, befejezettet jelent, akkor mi természetesen azt várjuk, hogy a hetedik korszakban az előbbi hatot munka tekintetében még nagyobbban felül fogja mulni. És úgy is találjuk, csak hogy ezen nap fontos része egyelőre még „a kellő időig” a mi értelmi szemünk előtt el van zárva azzal a határozott kijelentéssel, hogy Isten a heted napon minden ő munkájától megszűnt. Mily különös, hogy Isten Teremtő éppen akkor hagyja abba a munkáját és pihen, mikor az majdnem elérte már a befejezést, hasonlóan azon munkásokhoz, ki megtesz minden előkészületet, befejezi a szerzői számszámait és az építő anyagot is, de a további „tevékenységet” nem tesz anélkül, hogy eredeti szándékát befejezte volna.

Az egész dolog világosabb lesz előttünk, ha megtudjuk, hogy Jehova Isten abbahagyta a munkáját, mert bölcsességében előrelátta, hogy célját más eszközökkel jobban elérheti. Isten jónak látta és engedte, hogy Ádám gyakorolja saját szabad akaratát, kisértébe és bűnbe essék és nyerje el büntetését a halált, mely egy hatezer éves haldokló küzdelmes életet jelent, mint egy elítélt a gonosz környezetben. Isten jónak látta, hogy az ember, mint elítélt, maga is részt vegyen a birodalma alá hajtani a földet, mert az a

jelen körülmények között hasznára válik az emberiségnek és mert jónak látta, hogy az emberiség ismerkedjék meg az isteni igazságossággal elveivel, a bűnnek ocsmányságával és hogy ez által kellően elő legyen készítve azon kegyelemre, melyben a kellő időben hivatva lesz részesülni.

Egyik főoka annak, hogy Jehova megszűnt a teremtés munkájától, kétségtelen az volt, hogy annak befejezését egy másra — az egyszülött fiára akarta bízni, aki azt oly módon fejezi be, hogy az nem csak a fiút fogja dicsőíteni, hanem az Atyát is, kimutatva az isteni fenség tökéletességét oly módon, melyet másképp nem is lehetett volna. Az isteni tulajdonságok tökéletessége a lehető legnagyobb mértékben nyilvánult meg akkor, mikor egyszülött Fiát áldozta fel váltságdíj gyanánt az emberiség felszabadítására és ezen isteni igazságszolgáltatás nem csak igazolta azon elvet, mely szerint a bűnnek büntetése a halál, hanem egyben fényt tanujelét adta a bűnbeesett emberiség irányában táplált isteni szeretetnek és részvétnek, oly részvétnek, mely attól sem riad vissza, hogy saját Fiát adja halálra, hogy azáltal az emberiségben segítsen. Midőn végül az isteni terv befejeződik, az isteni bölcsesség és hatalom is nyilvánvalóvá lesz mind a földön.

Azt az ellenvetést lehetne tenni, hogy az Atyának a teremtési tervtől való megszűnése, azon célból, hogy azt Fia végezze be a Milleniumi korban a helyreállítás által, semmiben sem különbözik az előbbi teremtési módozattól, mert akkor is minden az Atyától lett a Fiu által, aki nélkül semmi sem teremtett, valami teremtett. De mi erre azt válaszoljuk: Nem. A Fiunak viszonya a helyreállítás munkájában, melyet ezen hetedik korszak-nap bezár és amely teljes földi tökéletességet fog hozni, egészen különböző az előbbi munkától. Az előbbi teremtések alkalmával a Fiu Jehovát mindig csak helyettesítette, Jehova hatalmát vette igénybe és nem a saját maga hatalmát. De a most következő munkájában a Fiu saját hatalmával fog élni, melyet 34 évig tartó megaláztatása és keresztrefeszítése révén vivott ki magának. Az átruházás által, melyet az Atya bölcsessége és szeretete tervezett neki, ő megvette a világot, megvette Ádám atyánkat és leszármazottjait, valamint az ő birtokát a földet is minden jogaival, amelynek Isten hasonlatosságában ő az uralkodója. Az Atya örvendett megtisztelni az ő egyszülött fiát és ezért tervezte úgy és ezért pihent, vagy szünt meg a teremtés további munkájától, hogy a Fiu eképpen a terv keresztülvitele által tisztelje őt és a Fiu is tiszteltessék ő általa.

Isten pihent. Ez nem azt jelenti, hogy fáradt lett volna, hanem csak hogy megszűnt teremteni. Láta, hogy földi teremtményeinek a legnemesebbike a bűn által bukik el; de azért ő nem gyakorolta hatalmát, hogy azt megállítsa vagy, hogy az engedetlenségre kiszabott halálbüntetést megakassza. Saját törvényei szerint nem is gyakorolhatott közvetlenül kegyelmet Ádám és ivadékain, csakis egy Megváltó révén. A büntetés halál volt és pedig végnélküli örök megsemmisülés és így lehetetlen volt Istennek, hogy hazudjon, lehetetlen volt, hogy a mindenség legfőbb bírása az ő igazságos törvényét megsértse, ezért lehetetlen volt a Teremtőnek, hogy közvetlen ő legyen az emberiség helyreállítója vagy bármi mértékben is az elítélt emberrel és az ő birtokával, a földdel a teremtést tovább folytassa.

Eképpen Jehova Isten bizalmát az ő korszakok nagy tervébe és az ő egyszülött Fiába helyezte, kire annak végrehajtását bizta. Az Atyának a Fiuhoz való ezen bizalmát azért állítja elénk az apostol példaképpen, hogy megmutassa, hogy hit által mennyire ragaszkodjunk a Felkenthez, hogy minden érdekeinket ő reá bízassuk, vonatkozzon az bár mireánk, kedves barátainkra, vagy általában az egész emberiségre. Az apostol kijelentése ez: „Mert mi hívők bemegyünk a nyugodalomba... Mert aki bement az ő nyu-

godalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is az övéitől.“ Hívőknek éppen úgy, mint Istennek teljes bizalmuk van Krisztushban, hogy ő kész és képes Jehova nagy szándékát véghezvinni az emberiséget illetőleg, azért ők nyugosznak, nem testi fáradság miatt, hanem nyugosznak, mivel nincs semmi céljuk, óhajuk a dolgot a Krisztus kezéből kivenni és valami más uton-módon az eredményt elérni.

Ha Isten pihenése, vagyis az a körülmény, hogy nem sietett mindjárt bűnbeesett teremtményeinek segítségére, nemtörődöm-ségnek, vagy közönyösségnek a látszatát kelti is, pihenését még sem szabad ily értelemben magyarázni, mert ezen pihenése is csak része az emberiség megmentésére irányuló bölcs tervének t. i. az emberiség megmentése egy közbenjáró által. Azt is felhozzák ellenvetésül, hogy a helyreállítás munkáját már előbb kellett volna megkezdeni. Erre válaszunk az, hogy a halál és a bűn hatezer éves korszaka még nem volt túl sok idő arra, hogy az emberiség „a földet megtöltse“, ezen korszak még nem volt tulhosszu arra, hogy az egész emberiséget kioktassa a „bűn nagyságáról és a vele járó büntetésről; ez az idő még nem volt tulhosszu arra, hogy az ember saját találékonyságát a maga felemelésére kipróbálja és annak hasztalanságáról meggyőződjék. Bár négyezer év telt el, midőn Urunk először eljött, hogy megváltsa (megvásárolja) a világot, hogy így joga lehessen ismét megáldani, helyreállítani mindazokat, kik az ő kegyét elfogadják, mégis a Szentírás úgy nyilvánítja ez Istennek a kellő ideje volt. „Isten a kellő időben elküldé az ő Fiát.“ Azért valóban a jelenben is látjuk, hogy a kellő idő másrészt most sincs, mint arra, hogy az isteni szándék szerint a kiválasztott egyház kicsiszoltassék, elkészítettessék, hogy Megváltójával együtt a Milleniumi helyreállítás és megáldás nagy munkájában részt vehessen. Mivel Isten előre látta, hogy ezen kiválasztás az egész evangéliumi korszakot igénybe veszi, ezért küldte az ő Fiát elég idővel előbb, hogy a megváltás munkáját bevégezze.

Isten földön való teremtő tevékenysége szünetének (a pihenésnek) korszaka

Hogy mennyi ideje szünt, vagy pihent meg Jehova a teremtés munkájától, erre azt feltehetjük, hogy egy kevéssel több, mint 6000 év. Meddig fog tartani az ő pihenése? Válaszunk erre az, hogy az egész Milleniumi korszakon keresztül, a nagy közbenjárónak uralkodásának ideje alatt, „míglen megépítetnek mindenk, mely időkről szólott az Isten minden ő szent prófétájának szájok által, kik eleitől fogva voltak.“ Vajjon az a

bizalom, amelyet Jehova, terve keresztülvitele tekintetében Jézusra helyezett, igazolva lesz-e? Vajjon a munka befejezése, melytől Jehova megszűnt, hogy azt Fia végezze be, kielégítő lesz-e? Jehova Isten, aki a véget kezdettől fogva ismeri, arról biztosít bennünket, hogy minden aképpen lesz és kijelenti, hogy a Fiu, kinek élete árán a terv keresztülvitetett, „az ő lelke fáradságának meglátván hasznát, megelégszik. (Ézsaiás 53:11) Valóban minden hívő, akinek hite megnyugszik a Megváltó mult és jövő munkájában, teljes hittel lehet affelől is, hogy amiket szem nem látott, fül nem hallott és embernek szive meg nem gondolt, amit Isten készített az őt szeretőknak s ez különösen az egyházra vonatkozik; de az isteni szeretet hosszúsága, szélessége, mélysége és magassága a nem választott világra is kiterjed és mindazok, kik az ő áldó kegyelmét teljes szívből elfogadják, részesülni fognak a Milleniumi helyreállítás és felemelés áldásaiban.

Hatezer év mögöttünk, egyezer év előttünk. Jehovának hétezer éves pihenése elvisz minket azon időhöz, mikor a Fiúnak Millenáris uralkodása véget ér, amidőn megbízatását elvégezte volt, visszaállította az akarókat és engedelmeseket Isten hasonlatosságára és hatalma alá hajtotta a földet, az ő örökségét, királyságát. Mikor majd a közbenjáró uralkodása célját elérte és mikor majd a földnek hamisítói már mind elpusztulnak, a Fiu átadja az országot az Atyának, hogy azt az emberiségnek visszaadja, mint akinek eredetileg szánva is volt, mint ahogy írva is van: „Jertek el én Atyámnak áldottai, bírátok az országot, mely megkészítettet nektek e világ fundamentumának felvettetése előtt“ a teremtés óta. — Máté 25:31, 34; 1 Kor. 15:25-28.

Ezen hetedik korszak-nap hossza, amely oly határozottan van ugy a történelem, mint a próféták által megjelölve az, mely nekünk az előbbi teremtési napok hosszáról a kulcsot megadja. Az egész időszak hétszerhét-ezer, vagyis negyvenkilencezer esztendő elvezet bennünket a nagy ötvenedik ezer évhez, ami a Szentírásban — mint már más helyen kimutattuk — nevezetes esemény, az isteni tervben, mint nagy forduló pont jelölője. Izráel szombatnapjai után, midőn elértek a hétszer hét, azaz negyvenkilenc szombatot, bevezetődött az ötvenedik, vagyis a pünkösöd, amidőn hit által megnyugodtak. Az ő pihenő esztendejüktől számítva hétszer hét, azaz negyvenkilenc esztendő az ötvenedikhez, az örömevhez, vagyis a kürtölésnek esztendejéhez vezette őket és a még nagyobb időkor 70 × 50 pedig a föld örömesztendőjét a Milleniumot jelöli meg. És most végre azt találjuk, hogy a hét napi rendszer egy még nagyobb mértékben jelöli meg az időt a föld

teremtésének kezdetétől fogva teljes befejezéséig, ami kitesz hétszer hét, azaz negyvenkilencezer évet, amely év bevezet bennünket abba a korba, ahol sem gyász, sem kiáltás sem fájdalom, sem halál nem lesz többé, mert az Isten teremtési munkája, ami a földet illeti, bevégeződik. Nem csoda tehát, ha ezt a időt az öröm korszakának nevezzük!

„Az Istennek mennyei fiai örvendezének“ (Job 38:7) mikor látták Isten teremtési munkájának a kezdetét, annak fokról-fokra való előrehaladását és mikor végül látták az embert, a királyt isteni hasonlatosságban. Azután jött az engedetlenség folytán az elesés, a bűnbeesés és halál és a bukott angyaloknak borzasztó tapasztalata, akik nem tartották meg eredetiségüket és következett az ember története a bűn és halál uralma következtében tele önzéssel és vérontással. Ezt azután nyomban követte a megváltás a felkentnek (fej- és testnek) kiválasztása, hogy feláldozása árán felállithassa a Messiási uralmat annak mindenre kiterjedő csodálatos helyreállítási művével, melyről Istennek minden szent prófétái szólottak, kik eleitől fogva voltak. Nem lesz tehát csoda, ha ugy a mennyben, mint a földön, örömjongás lesz, hiszen Jehovának minden értelmes teremtményei akkor fogják megismerni igazán nemcsak az ő szeretetének nagyságát, magasságát, hosszúságát és szélességét, hanem igazságosságát, bölcsességét és hatalmát is.

Valóban az új-ének Isten teremtményei által ugy a mennyben, mint a földön, csak ekkor fog egyhanggal eléneklődni:

Nagyok és csudálatosak a Te dolgoid, mindenható Úr Isten.

Igazak és tökéletesek a Te utaid, óh Szenteknek

[Királyok]

Kicsoda nem félne Tégedet, Uram! és ki nem dicsőitené [a Te nevedet]

Mert csak egyedül vagy szent

Mert minden pogányok eljönnek és Te előtted

[lehajolnak]

Mert a Te ítéletid megnyilatkoztak! — Jel. 15:3, 4.

„Mert azt mondja az Úr, ki az eget teremtette ő az Isten, a földnek formálója és alkotója, ő annak megerősítője, nem hiába teremtette azt; hanem hogy laknának azon, azért formálta azt. — Ézsaiás 45:18.

„Sőt minden teremtett állat, mely mennyben, földön... a tengerben... van, hallám, hogy ezt mondja vala: a királyi székben ülök és a Báránynak, áldástisztesség, dicsőség és hatalom örökkön örökké.“ — Jelenések 5:13.

Amint az előbbiket megirtuk, még a tárgyra vonatkozólag G. Frederick Wright dr., tanár 1902 november 19-én a következőket írta a Mózes első könyvéről:

A Mózes első könyve feljegyzései

„A Mózes első könyve fejezete, mely a világ teremtésével foglalkozik, egy nevezetes okirat. Ne-

zetes ügy ügyességéről, mellyel elkerül minden lehető ellentétet a tudományos vizsgálódásokkal, mint hatásosságáról irodalmi szempontból is. Ha hatását mérlegeljük, azt találjuk, hogy nincs az iradalomban még egy oly mű, melyet vele össze lehetne hasonlítani. Határozott célja megcáfolni a több isten hitet (polytheismus) és különösen hangsúlyozza Isten egységes voltát. Tagadja az istenek sokaságát úgy általánosságban, mint részletekben és állítja, hogy Izráelnek egy örökkévaló Istene teremtette a mennyet és a földet és annak minden tárgyát, melyet bálványimádók tisztelni szoktak.

Ezen fejezet magasztosságát abban is látjuk, hogy mindenütt, ahová hatása nem terjedt ki, sok-istenség és bálványimádás volt napirenden. Azt, hogy csak egy Isten van, ki mindeneknek a megteremtője, csak azon nemzetek vallják, melyek ezen fejezetet Isten igaz kinyilatkoztatásának fogadják el.

Osszefér a tudománnyal

„A tudomány előrehaladása inkább fokozza csodálatunkat az isteni kinyilatkoztatás ezen fejezete iránt, mintsem, hogy abból elvonna, mert benne a tudománynak minden nagyobb felfedezése oltalmat talál. Olyan csodálatos bölcsességgel kerül el ezen fejezet nyelvezete a modern tudományokkal való ellentétet, hogy egy oly nagy geologus is, mint J. D. Dana a Yale-egyetem tanára kijelentette, hogy ő erre vonatkozólag más magyarázatot adni nem tud, mint azt, hogy Isten által lett sugalmazva,

„Már a bekezdő versben is kizár minden vitakozást, a föld korára vagy a naprendszerre vonatkozólag, azon egyszerű kijelentése által, hogy a menny és a föld „kezdetben“ lett megteremtve, anélkül, hogy közelebbről megmagyarázná, hogy ezen kezdet tulajdonképpen mikor volt. De hogy a mi naprendszerünknek volt csakugyan kezdete, azt a modern tudomány oly határozottan bizonyítja, hogy ennek még a legmodernebb evolutionista sem mondhat ellen. Az erők fenmaradásának elve bizonyítja, hogy a dolgok jelen rendje eleitől fogva nem létezett. A nap mindig hűl kifelé. Melege rohamosan sugárzik ki és vész el az üres térben és világos, mint a nap, hogy ezen haladás nem tarthat örökké. Még a ködrendszer is kezdetet tételez fel és nem született még ember, aki a tényt jobban tudta volna kifejezésre juttatni, mint azt a Bibliának első versében találjuk.

A teremtés fokokint halad előre

„A Mózes első könyve egész első fejezete a teremtés fokokinti előrehaladásán alapszik. A mindenséget nem egyszerre hozták létre, kiindulásakor az nem volt teljes. Kezdetben csak a természeti erő van meg, melyről ezen egyszerű alkotás fokokint kialakul, vagy mind némelyek szeretik mindani, kifejlődik.¹ Ez igaz, ha akármily értelmet adunk is e szónak, hogy: nap, (héberül: yom). Miért legyen egy mindenható teremtőnek hat napra, vagy akárcsak huszonnégy órára is szüksége, hogy a világot megteremtse? Válaszunk az, hogy a Mindenható nemcsak hatalommal, de bölcsességgel is bír és úgy jónak talált egy oly teremtési módozatot alkalmazni, mely először a levelet, aztán a kalászt és csak utoljára a gabonát eredményezte.

¹ A mint azt már láttuk a Biblia csakis az ember teremtését illetőleg kerül ellentétbe a kifejlődés theoriájával, mely utóbbi csak azért létezik vagy talál követőkre, hogy ezt az egy pontot megtámadja.

„Hogy a kifejlődésre vonatkozólag is van isteni tervezet, azt az egész fejezet világosan mutatja. A teremtés azzal veszi kezdetét, hogy létrehozza az anyag legegyszerűbb formáit és folytatja az erő, energia azon vegyülékével, mely világosságot eredményez. Ezt követi a szárazföld és víz különválása úgy a tengerben levő víz, mint a földünk felett levő vízréteg. Ha akárki is bele akarja kapaszkodni a Biblia által használt szóba, hogy „erősség“ és követelné, hogy ezt szószériuti értelmében vegyük, az könnyen szemben találja magát egy későbbi (1 Mózes 1:20) kijelentéssel, mely szerint „madarak repdestek a föld felett az égnek kiterjesztésének színén.“ Madarak repdeshettek azon közegben, mely elválasztotta a földet a felhőkben levő vízrétegtől.

A növényzet megteremtése

„A harmadik korszakban a föld növényekkel lett elárasztva. Ez az életnek legegyszerűbb formája, de amidőn ez létrejött, megnyitotta az utat minden fajta növények számára. A növények megteremtésének a leírása oly tartalmas nyelvezetű, hogy benne még az élet kémiai előállítására is hely marad, mely éppen manapság képezi az élettani viták tárgyát. Bibliai szempontból tekintve, mily különösen hangzanak ezen szavak: „És Isten mondá: Hozzon a föld gyenge füveket... és a föld hozott füveket...“

„Ugyanezt a megjegyzésre méltó kifejezést találjuk, midőn az ötödik nap haladásáról beszél, mondván: „És Isten mondá: Hozzanak a vizek uszó-élő állatokat... És ismét, midőn a hatodik nap munkáját bevezeti, ugyanazt a kifejezést használja, mondván: „Hozzon a föld az ő nemük szerint való élő állatokat...“ Ha valaki követelné, hogy szószériuti fordításban értelmezzük ezen nyelvezetet, akkor olyasvalamit eredményezne, amit sem a tudomány, sem a theologia el nem fogadhatna.

Egy külön teremtő

„A Biblia, midőn az ember megteremtéséről beszél, már egész más nyelvezetet használ. Azt mondja, hogy az Isten az embert a saját hasonlatosságára teremtette és abba belé lehelte az életnek lehetét. Hogy mennyit jelentsen ez az ember teremtésének módozatát illetőleg, azt most nem szükséges, hogy taglaljuk, de teljesen megfelel az ember méltóságának, ha összehasonlítjuk a többi állatok teremtési módozataival. Az ember legjellemzőbb vonásai vannak feltüntetve úgy a teremtés kezdetét feltáró, mint a következő fejezetben. Nemcsak azt mondja az ember-ről, hogy Isten képmására lett teremtve; hanem megadatott neki azon képesség is, hogy a vadállatokon uralkodjék és amelyeket beszélő képessége folytán meg is nevezhet. Ő továbbá szabad akarattal bíró lény, mely megtudja különböztetni a jót a rossztól, egy szóval erkölcsi természettel is bír, mely őt magát egész külön osztályba sorozza.

Hogy annyi sok mindent tartalmaz a Biblia a teremtés munkájáról és mégis semmit, ami lehetetlen, vagy fantasztikus volna és nagyon keveset, amit csak nehezen lehetne összhangzásba hozni a modern tudománnyal, ez a legjobb bizonyítéka annak, hogy a Biblia isteni eredetű. Még Milton is egész tudása és ezen leírat előnyével sem volt képes az állatvilág teremtéséről irt saját felfogását kellően másképpen elcsavarni. Mi más tehát, mint az isteni sugallat, mely Mózes első könyve első része írójának kezét vezette?

Az ember teremtve lett és nem fejlődött ki.

Az ember és az alacsonyabb rendű állat agyvelőjének nagysága és kifejtettsége között igen nagy különbség van.

Szervezettenilag és lélektanilag az ember pedig még jobban különbözik a tőle alacsonyabb rendű állatoktól. Az embernek meg van a nyelvtani beszélő képessége. Mondatokba tudja foglalni gondolatait és azokat papírra vagy más tárgyra le is tudja vetni. Az embernek van hallási érzéke a zenével összhangban, ami az állatban nincs meg, mely hallási szerv az alkotmányának különös szerkezetét tételezi fel. Ha összehasonlítjuk az állati teremtmények szellemi képességeivel, elméleti és gondolkodási képessége is felette feltűnő.

„Romanes, „Szellemi kifejlődés“ című nagy munkájában azt hangoztatja, hogy az ember szellemi képességei elemi csekélységben megvannak az állatoknál is. De ezek csakugyan oly elemi csekélyek, hogy az ember és állat közti űr még mindig oly nagy, mint ezelőtt volt. Azt állítja, ha összeszednők is az összes állat szellemi képesség megnyilvánulását, egyforma volna egy tizenöt hónapos csecsemő képességével. De még ezen csekély szellemi képesség sincs meg egy állatban magában, hanem mindegyiknek a képessége más-más irányban van kifejlődve.

Észbeli képesség ellenkezik a természeti ösztönnel

„Akármily éles legyen is a kutya szaglási érzéke, azért azzal még sem tanulhat földtant. Viszont a sás éles látása nem képesíti őt arra, hogy a csillagászatot tanulmányozza. Hiába visszük a kutyát az egész föld körül, hogy a jégboríték terjedelmét, a jégkorszak alatt ki tudná számítani, neki nincs gondolkodási képessége, hogy az Egyesült Államok szélein elterülő kőszikla hegysorozatot a Kanada szélén elterülő anya hegysorozattal összekötné, sem az Oroszország sikkjain elterülő vakart köveket nem tudja összekötni a Skandinavia-hegység szikláival, amelyből pedig ezek a nagy jéghegyek rohanásaival ragadtattak oda. Ily következtetések egészen felülmúlják a kutya képességét.

Képesség a vallásra

„Semmiiben sem nyilvánul meg jobban az emberi ész fölénye, mint azon képességében, hogy irodalom révén magának vallási ideákat tud szerezni. Láttunk ugyan már tanult madarokat, melyek fadarabokra festett betűk révén ki tudtak betűzni egy-egy rövid szót, de nincs az az állat, amelyet arra lehet tanítani, hogy értelmesen beszéljen. Még a papagály sem képez kivételt, mert annak a beszédje nem más, mint a hangoknak értelmetlen utánzása. Annál kevésbé lehet állatot olvasásra tanítani, vagy arra, hogy végig hallgasson egy beszédet, vagy prédikációt.

„Más szóval a Biblia egy olyan könyv, mely magába foglalja az irodalom minden ágazatát, mely legmagasabb röptű költészetet és szépirodalmat is tartalmaz és mely magasatos gondolatokban fejtegeti Istennek a fogalmát és a túlvilági életet. Át lett fordítva már az ég alatt a világ majdnem minden nyelvére és minden nyelvben megtalálta az ő sajátos képleteit, melyekkel oly meggyőzően adja elő mondani valóját.

„Csakis eképpen, midőn erről a legmagasabb értelmi peleről nézzük, tűnik fel leginkább az ember fölénye az állatok teremtése felett. Értelmét illetőleg az ember egyedül áll. Tudományos néven az embert

„homo“-nak nevezik, mellékneve „sapiens“, vagyis: emberi alak emberi bölcsességgel.“

Alfred Russell Wallace, aki Darwintól függetlenül, de vele egyidőben találta fel a természeti kifejlődés elvét, az embernek több oly fizikai különösségét sorolja fel, mely nem csupán természeti kifejlődésből eredhetett, hanem önkénytelenül is rávezet egy magasabb lénynek irányító hatalmára.

Ruha és szerszám

Többek között felemlíti azt, hogy az ember teljesen szűkös testét fedő természetes takaróban. Minden állat közül csakis az ember hord ruházatot. Növények rostjait szövöttek takarónak, vagy állatot foszt meg természetadta szőrétől és azt veszi magára, hogy az időjárás kellemetlenségeitől meg legyen óva. Madaraknak vannak tollaik, a bárányokat gyapju fedi, míg más állatok ismét prémekekben diszelegnek. Egyedül az ember nélküli ezen természetes oltalmat, ha csak saját értelmessége folytán nem tesz olyanra szert. Amíg meg nem állunk és gondolkodunk, el se tudjuk képzelni egyhamar, hogy mennyi értelmiség kell, hogy az ember ruházódhatni legyen képes. Még e kérdés legegyszerűbb megoldásánál is, ha más állatot foszt meg bundájától, előbb megfelelő szerszámot kell készítenie, mert még egy állatot sem nyuztak meg valamiféle kés használata nélkül. Ez aztán elhoz bennünket az embernek egy másik magyarázatához, t. i., hogy az ember szerszámot használó állat. A legmészszebb menő közeledést szerszámok használatában az állatoknál csakis az elefántban és a majomban látjuk. Tudnak egy elefántot, ki ormányával kiszakított egy cserjét és ezen cserjével kefélte le a testén levő tárgyakat. Említenek egy majmot, amely állítólag bot segítségével nyitott ki ajtókat, de nem tudnak oly állatról, amely maga készítette volna szerszámaikat, míg ellenben nincs népfaj oly alacsony fokozaton, amely legkülönbözőbb szerszámokat ne tudna felmutatni.

A legalacsonyabb emberi fajok ladikjai csodálatos ügyességgel vannak megalkotva és teljesen megfelelnek a kívánalmaknak. A kifaragott kova is egy messzemenő szándékot rejt magában és kifaragása nagy ügyességet igényel. A vad népeknek azon képessége, hogy dörzsölés által tüzet tudnak élesztetni, még az intelligens embernek is javára válna, míg az ij és parittyá használata kétségkívül oly magas képességet tételez fel, amellyel az állatok teljességgel nem bírnak.

Zenei képesség

„Wallace továbbá felemlíti az emberi hangot, melynek kifejlődése annyira haladt, hogy ehhez hasonló a természet egymaga sehol sem képes felmutatni. Majmoknak nincs zenei lelkületük és hangszerveikben hiányzik a zenei képesség. Holott az ember, még a legalacsonyabb fokozaton levő is mindkettőt bírja. A legelőkelőbb zeneköltők is a népének nagy tárházából veszik anyagukat. Az elhalt Theodore F. Seward a néger ültetvényesek dallamairól beszélve, azt mondja, hogy azok harmoniája teljesen megfelel a zenei költészet tudományos szabályainak. Bár az emberre ezen zenei képesség nagy előnyökkel bír, még sem tudjuk belátni, hogy mennyire volna hasznára az a majomnak. A hang, mely a majmot vonza, teljesen eltér attól a hangtól, amely férfinek, vagy nőnek egyaránt kellemes.

„Ismét az emberi agyvelő nagysága, arányban még a legmagasabb állatnak is szellemi szükségleteit fe-

lülmulja és az emberi értelem nélkül az agyvelő nekik csak teher volna és nem előny. Ez a kettő tehát egyszerűen kellett, hogy létrejőjjön, hogy ezáltal az előny, amit a nagy agyvelő nyújt, a természet útján fentartassék és kifejlődjön.

„Nehezen érthető, hogy miért lett volna előny a majomra nézve, ha hátsó lábának nagy ujjá átváltozott volna lábujjja, mellyel ágakat meg nem markolhat és melyet csak akkor használhatott volna, ha egyenesen jár. Nehezen érthető, hogy mi előnye lett volna a majomnak abból, hogyha első lábai megrövidültek volna, ahogy annak kellett volna lennie, ha emberi karokká változtak volna át. De még abban sem látunk semmi előnyt a majomra nézve, hogy csipőcsontja és nyakcsigolyái átváltoznának, mert ez csak megfosztotta volna őt ama képességétől, hogy négy lábon járjon és kényszerítve lett volna egyenesen két lábon járni.

„Azt, hogy az embernek az állatból való kifejlődése állítólag csak igen lassan, fokonként haladt előre, még kevésbé tudjuk megérteni, mert ily lassu fokonkénti változásoknak sem ember, sem állat nem vehette volna

hasznát. A változás csak akkor lehet hasznos, ha nagy és tetemes változás egyszerre áll be és ha a testi és szellemi változás egymással összhangzásban van egy bizonyos előre megállapodott rendszer szerint.

Az ember eredetének titokzatosságát a legkevésbé sem homályosítja el sem Darwin teoriája, sem pedig bármi másféle kifejlődési elv. El van ismerve földtanilag, hogy az összes teremtmények között, mely a föld benépesítésére teremtett, az ember legkésőbb került a földre, szellemi képesség tekintetében pedig magasan felette áll akármily állatnak és ha más okból nem is, ezért az ember maga sorozható egy osztályba. A titokzatos kérdés csak az, hogy mi módon került az ember ezen szellemi képesség birtokába, mely mindenben testalkatának is megfelel és amelyet oly ügyesen tud gyakorolni. Azok, akik a kérdésre azt a választ adják, hogy az ember az értelmes lények valamely alacsonyabb fajából fejlődött ki azzá, ami ma, azok sokkal több bölcsészeti nehézséggel állanak majd szemben, mint azok, kik elfogadják a Bibliának azon egyszerű kijelentését, hogy a lélek isteni lehetű, Istennek teljes képmása.

Opium, morfium, heroin, hasis

OPIUM, morfium és heroin máktermékek; a hasis vagy canubus indica indiai kenderből való készítmény, míg a kokaint kokain-levelekből állítják elő. A statisztika szerint Amerikában 2.000.000 szenvedélyes narkotikumélvező van, kiknek száma naponta egyre nő.

A narkotikumélvezőket nem tartják teljesen beszámítható embereknek. E megszokott mérgek oly ellenállhatatlan erővel hatnak az áldozataikra, hogy ezek semmitől sem riadnak vissza, mikor „orvosságuk“ megszerzéséről van szó. A szenvedélyük kielégítésére szükséges napi szükséglet ára 5—8 dollár. 19 embert, kiket Bostonban, a kábítószerek ellen hozott törvény áthágásáért tartóztattak le, egy teljes évig szigorú megfigyelés alá helyezték. Ezen idő alatt egy ember gyilkosság, egy ember lopás vádjára került, hetet pedig egyenkint hat havi börtönre ítélték. A második év végén kettő kivételével, valamennyi börtönben volt, a kettőt pedig ki lehetett engedni egy javítóintézetből. Boston városának rendőri jelentései szerint 1919 és 1920-ban 476 embert tartóztattak le és pedig 1919-ben 172-öt és 1920-ban 304-et a gyógyszer-törvény áthágásáért.

Opiumfogyasztás tonna számra

Az 1919-ik esztendő első tíz hónapjában az Egyesült Államokba 250 tonna nyers ópiumot importáltak — olyan mennyiség ez, amelyből 35 tonna morfiumot lehet előállítani. A gyógyszer-szükségletet ebben az országban egyetlen egy tonna fedezte volna, még pedig Alaskától Patagoniáig. Németország, Franciaország, Olaszország és Svájc összlakossága megközelíti a 137 milliót, az Egyesült Államok lakóinak száma pedig 105 millió, ennek dacára Amerika 10 tonnával több nyers ópiumot importált, mint ezek az országok együttvéve.

Az ópium az Egyesült Államokra nézve sokkal nagyobb veszélyt jelent, mint például Kinára nézve,

mert Amerika sokkal nagyobb mennyiséget fogyaszt el és az ópiumbetegség sokkal gyorsabban terjed, mint a pogány Kinában, melyre a keresztyén (!) Anglia kényszerítette rá az ágyuival ennek a „néprontó“ szernek a behozatalát. Ugyanazok a kapitalisták, akik Kinában kiereszkolták az ópiumkereskedelmet, most ugyanigy akarják az Egyesült Államokat demoralizálni és megrontani.

Mi is tulajdonképpen ez a fehér por, melyet a gyerekek vásárolnak és újból eladnak? Azt mondják, hogy ez a legújabb orvosság. New-Yorkban az ópium-étek még az iskolás gyermekek között is elterjedt. 1921-ben januártól októberig csak magában New-Yorkban 2488 embert tartóztattak le az ópiummal való tiltott kereskedés használata miatt, akik között kilenc 12—14 éves gyermek is volt. Ezek a gyermekek valamennyien más gyermekeknek adták el a mérget. Csak magában New-York államban 400.000-re becsülik ezek számát, akik az ópiumszendélynek hódolnak, míg Fort Worthban és Texasban minden száz ember közül egy ópiumszívó „vagy ópiumevő.“

Az angol monopolium

Ennek az átkozott és pusztító angol monopoliumnak legborzalmasabb következménye az a titokzatos ellenállhatatlan varázs, amellyel az ópiumevő embertársait is erre a szokásra igyekszik csábítani. Sok esetekben maguk az anyák szoktatják rá gyermekeiket az ópium élvezetére. Egy családban a két szülő mellett négy 2—12 éves gyermek is áldozata lett ennek a szenvedélynek és New-Yorkban egy olasz ember 8 éves mostoha fiát a heroin élvezetére szoktatta rá.

Dr. Simon, a kábítószerek társaságának az elnöke egy, az ópiumszendélynek hódoló leánynak az esetéről szól, akit hálótársai csábítottak erre a szenvedélyre; a kisleány azt hitte, hogy ilyen módon sokkal olcsóbban jut hozzá a méreghez. Egy további

végzetes következménye ennek, hogyha a kereskedő meggyőződik róla, hogy a vevője e szenvedély áldozatául esett, nyomban felemeli az árát.

Egy new-yorki nőrendőr, hogy az ópiumszívók amellet, hogy képesek embereket elcsábítani, hogy bár csak rövid időre olcsóbban szerezhessék be a mérget, még az ördögi vágy is urrá lesz rajtuk, hogy másokat tegyenek tönkre. Ezt mondja:

„Az ópium élvezete minden áldozatában — egy bizonyos fokozat elérése után — azt a vágyat kelti fel, hogy másokat is odajuttassanak és nem ritka esetben az áldozat egy barát vagy egy szerető.”

Annyira igaz ez, hogy az ópiumkereskedőknél már az a mondás járja, hogy: „Minden ópiumszívó hat ujjabb vevőt jelent.” Ezek a kereskedők, akik többnyire maguk is rabszolgái ennek a szenvedélynek, sátni ügyességgel tudnak másokat elcsábítani, csak azért, hogy üzletüket minél jövedelmezőbbé tegyék.

A legnagyobb óvatossággal törekszenek számos esetben fiatal leányokat és fiukat — szenvedélyes ópiumélvezőkkel átalakítani; barátságos arccal nyújtogatják a heroin-dobozaikat, abban a biztos meggyőződésben, hogy az esetben, hogyha a merényletük sikerül, ezek a gyermekek semmiféle gonosz tettől nem fognak visszariadni, hogy a napi méregmennyiséget megszerezzék. V. György király „Isten kegyelméből való” uralma alatt álló ezen „áldásos” (!) ópiumkereskedelmi szervezet nélkül, mindenki meg lenne fosztva ettől az élvezettől.

Épp úgy, mint ahogyan a Lackovanna és High Valley kőszéntársaságok egész Amerikában a kezükben tartják a szénkereskedelmet és a szén tonnját, amely nekik kb. két dollárba kerül, 10—13 dollárral adják el, épp úgy ura az angol kormány „Isten kegyelméből” az ópiumkereskedelemnek. Vajjon nem kell-e, hogy minden becsületes ember azt az Istent, akit Pál a 2 Kor. 4:4 versében „e világ istenének” — Sátánnak — nevez, elátkozza és forró szívvel kívánja, hogy végkép lebukjon a trónjáról? A legközelebbi jövőben ez az eset be is fog következni: A Sátán meg lesz kötözve, a háza el fog pusztulni és az élet Fejedelmének új uralma a most közelgő Aranykorszakban ilyen szomorú dolgok, mint az ópiumkereskedés, lehetetlenek lesznek.

Ki szerzi az ópiumot az Egyesült Államok részére?

Megbízható értesülés szerint az Egyesült Államok az ópium szállítását Charles N. Lathrop nevű „emberbarát”-nak köszönhetik, aki egy angol egyházközség szolgálati osztályának a titkára. Ő természetesen nem ismeri fel, hogy a brit birodalom „e világ fejedelme” uralmának egyik részét alkotja, amint hogy arról sincsen sejtelve, hogy ezen uralom által hivatalosan elismert és támogatott egyház semmi körülmények között nem lehet Isten igaz egyháza. Ezzel szemben azonban más nevezetes dolgokról tud, amelyekről ez a nevezetes férfiú így nyilatkozott:

„Milyen módon lehetne az Egyesült Államokban fogyasztott ópiummennyiség szállítását biztosítani? Azt mondják nekem, hogy a külügyi államtitkár az amerikai közegészségügyi bizottság útján tudta meg, hogy mennyi ópiumra van szükségük a gyógyszeré-

zeti társulatoknak. Azután jegyzéket intézett ahhoz az angol hatósághoz, amelynek hatáskörébe tartozik az ópiumkereskedelem, hogy lássa el Amerikát a szükséges mennyiségű ópiummal — tehát fejenként 50 szemmel. Mellesleg jegyzendő meg, hogy egy civilizált ország sem fogyaszt többet fejenként három személ.”

Világos tehát, hogy Amerika, amely csak üzleti érdekből hajtja meg a térdeit oly kereskedelmi vállalatok előtt, melyek a „Gyógyszerészeti Társaságok” hangzatos neve alatt ópiumkészítményeket importálnak és eladnak, ugyanolyan szellemről tesz tanúságot, mint az angol egyház feje, amely hasonlóképpen mélyen meghajlik a kereskedelmi érdekek előtt, amely Indiában nyers ópiumot termel és elárasztja vele a világot.

A kábító-szerek hatása

Fentebb rámutattunk arra a tényre, hogy ezeknek a mérgeknek az áldozatai a gonosztevők sorait töltik meg. A new-yorki gyógyszerészeti társaság statisztikájából kitűnik, hogy az ópiumszedélynek hódoló 65%-a a gonosztevői pályára lép; e mellett ez a százalékszám még az ópium drágulásának az arányában is emelkedik, ami arra a körülményre vezethető vissza, hogy az ópiumélvező inkább az életét kockáztatja, semhogy lemondjon a méregről, amely nélkül többé élni sem tud. Az akarat sokkal jobban legyengül, hogysem a kísértésnek ellentállhasson. Oklahamában egy ember egy hasiscigarettát adott egy fogházörnek, aki elaludt és ezt az időt az illető arra használta fel, hogy néhány rabot megszöktesen. Ez csak példa akar lenni arra, hogy hogyan kerülhetik el az ilyenfajta emberek „a törvény szemét.”

E kábító szerek között kétségtelenül a legveszesebb a heroin, amely különösen ott nyer alkalmazást, ahol fiatal leányokat az erény útjáról kell letéríteni. Átmenetileg fokozott nemi ösztönt idéz elő, később bekövetkező nemi érzéketlenséggel vagy elsorvadásal. Indiában sok millióra megy ezen sajnálatraméltó áldozatok száma, melyek szomorú állapotért az angol ópiumkereskedelmet terheli a felelősség.

A heroin az a méreg, amelynek használata iskolásfiukat és leányokat egy olyan társaság alakítására bírt, amellyel nem régen a sajtó is foglalkozott. Sok ezer fiú és leány lépett be ebbe a társaságba, hogy beavattassanak a titokba; különös jelvényeket viseltek a ruháikon, úgy, hogy mindenütt egymásra ismertek és egymással nemileg érintkezhetek. Egy becsületes, megbízható orvos beszélt nekünk, hogy New-England egyik városában sok ezer fiút és leányt nyomoztak ki, akik ilyen jelvényeket viseltek, melyek jelentőségére a rendőrség rájött. Ezek a jelvények olyan keresettek voltak, hogy a gyáros alig tudott a rendeléseknek eleget tenni.

A szép csomagolású finom cigaretták egyáltalán nem oly ártalmatlanok, ahogyan azt a fiatal hölgyek állítják. Van bennük az u. n. „furfural”-ból, ami határozottan mérgező. Ez nemesak a cigaretták utáni vágyat fokozza, hanem a cigarettázókat kimondott ópiumistákká teszi. A nagy- és kisvárosokban a szokásos ópiumélvezők között van sok ezer fiú és leány, akik e betegség kiirtását nagyon megnehezítik. A

mérges anyagok által lecsökkentett felelősségérzettel Isten és az emberek irányában éppen azokban az években, mikor az ifjuságnak a legmagasabb erkölcsi mértéket kellene szem előtt tartania és mivel sok esetben már otthon kedvezőtlen befolyások alatt nőttek fel, könnyű zsákmányává lesznek az erkölcstelenségnek, azután pedig a nóta ismert szomorú vége következik...

Heroin, morfium, kokain a legkedveltebbek. A két első, mint azt már említettük, mákból készül. Az

ópium barna színű, a malátára emlékeztet. A basis az indiai kender egy terméke, mely sűrű sötétzöld szörphöz hasonlít és keserű ízű. Igen gyakran cigarettá formájában árulják, hatása sokkal veszesebb az ópiuménál. A különféle kábítószerek az erősségi fok és keverés szerint különböző hatásúak. Egy ilyen méregzemesének a nyolcadrésze egy átlagembernél több órai alvási állapotot idéz elő, aki pedig rendszeresen élvezi, az 15—30 szemet fogyaszt el naponta. Ilyeneknél a havi szükséglet legalább 1/12 font.

(folyt. köv.)

A fügefafa még nem virágzik

A BIBLIA figyelmes kutatói felismerték, hogy az abban előforduló sokféle szimbólumok között a fügefafa a zsidó nemzetet ábrázolja. Egy helyen, mely nyilván ily értelmezésnek tekinthető, a fügefáról ezt mondja a próféta:

„Mert a fügefafa nem virágzik és a szőlővessző nem terem gyümölcsöt és megcsal az olajfa gyümölcse s a gabonaföldek nem teremnek és az apró jószág kivész az akolból és az ökör az istállókból. Én azonban örvendezek a Jehovában, az én üdvösségem Istenében.“ — Habakuk 3:17, 18.

Jelen próféciát most nem vesszük vizsgálat alá, hanem ezt egy későbbi alkalomra hagyjuk, azonban az „Aranykorszak“-nak az a feladata, hogy szemeit nyitva tartsa a beteljesülő próféciával szemben és mi úgy látjuk, hogy ezen íráshely részben most van teljesülőfélben a zsidó nép nemzeti reménysegeire vonatkozólag.

Zangwil Izrael írja egy amerikai lapban (*The Yale Review*), hogy a cionisták reménysegei még részben sem látszanak betelve lenni. De meglehet — ő nem látja, mint mi, hogy a cionista várakozások egész teljesülése csakis Krisztus egyházának megdicsőítése és Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak, meg az O-Testamentumai hősöknek az ő saját országukban való feltámadásuk után következhetik be. Zangwil ur ezt mondja:

A cionizmus rendre arra a fájdalmas igazságra ébred, hogy a san-remoi szerződés Izraelnek a hosszú száműzetésben töltött tragédiáját nem szünteti meg. Még Sir Herbert Samuel teljhatalmu kormányzónak kinevezése sem teremthet zsidó-palesztinát. Ennek megteremtése az összes ellenkező körülmények között nem egy államférfi, hanem egy csodatevő részére is nagy feladat.

Sir Herbert Samuel nincs csodatevő erők birtokában. Ő egy lelkiismeretes angol hivatalnok, akit a népe iránti vonzalom és cionista regények még a családja körében sem képesek befolyásolni. Ő tisztán Anglia érdekeit képviseli, hogy Anglia az ország korlátlan birtokába jusson, majd, ha az ki lesz fejlesztve a zsidó tőke és a zsidó gyáripar által; őszinte

nyíltsággal jegyezte meg Curzon lord a lordok házában, hogy Sir Herbert Sámuel nem sokára az arabok fogják kedvelni, a zsidók pedig gyűlölni fogják és az ő ezen kijelentése a zsidó valódi helyzetéről Palesztinában a „punsch“ mellett a következő élecszavakba lett összefoglalva: „Hazátlanok, azonban fizető vendégek.“

A vendéglátó pedig, akinek fizetni fognak — Anglia, mely ha az egyesülés létre fog jönni — magának egy védő bástyát fog Egyiptom ellen biztosítani és egy lakosságot, mely virágzóvá tegye az elpusztult országot és Anglia keleti háborúit támogassa. A helyett, hogy az egyetlen ország nélküli népe e világnak más népekhez hasonlóan megkapná jogos részét — ahhoz az államhoz lessz csatolva, mely a földgömb legnagyobb részének a birtokosa. Valóban „akinek van, annak még adatik.“

Eleinte ugyan Angliát csak a „népszövetség felhatalmazottjának“ tekintették, de amikor az Egyesült Államok a versaillesi szerződést nem írták alá és nem csatlakoztak a népszövetséghez, akkor Anglia valódi szándéka leplezetlenül állott. Sőt dicséretes őszinteség nyilatkozott meg az angol teljhatalmazottnak ünnepélyes beiktatásakor, aki nem, mint a zsidó nép képviselője, sem pedig nem, mint a népszövetség képviselője, hanem egyszerűen György király nevében foglalta el a hivatását. Palesztinát egy kormányozzák, mint az angol korona egyik gyarmatát és Palesztina lakosainak még azok a demokratikus jogai sínesenek meg, melyet török uralom alatt élvezett.“

A valóságban tehát ilykép látjuk, hogy a fügefafa (a zsidó nemzet) a nagy Mester szavai szerint most leveleket hajt (Máté 24:32), de csak akkor fog virágozni, amikor bekövetkezik az aranykorszak.

A hatalom birokosai a jelenben mily balgatagok: nem képesek felismerni, hogy céltalan szembeszállani az isteni határozatokkal. E világ országainak kora eltűnőben és ők vajjon mikor fogják megérteni a 2. Zsoltár 10. versét? Mit használ minden fáradozásuk? Hisz mindennek dacára úgy is fel fog épülni az Isten országa. — Dániel 2:44.

Góbi-sivatagban ismeretlen várost fedeztek fel

A Le Petit Parisien jelenti, hogy Kozlov orosz kutató a Góbi-sivatagon felfedezett egy várost, ahol még európai ember nem járt. A

városban kétezerezt száz kötetet tartalmazó könyvtárat és művészi emlékeket talált. A könyvek ismeretlen nyelven vannak írva.

A tudás hatalom-e?

Amikor Bacon Lord „A tudás hatalom” gondolatot szavakba öntötte, bizonyára nem sejtette, hogy a következő generációnak ez fogalmává lesz, melyben mindnyájan meg fognak ütközni.

A legjobb szótár, mely csak létezik, a bölcsességet „a tudás helyes használása- és alkalmazásának” magyarázza. Bölcs Salamon pedig a példabeszédeiben jelenti, hogy: „A bölcsesség künn szerül-szerte kiált, az utcákon zengedezteti az ő szavát. Lármás utcafőkön kiált, a kapuk bemenetelein, a városban szólja az ő beszédét: miglen szeretitek oh ti együgyüek az együgyüséget és gyönyörködnek a csufolók a csufolásban és gyűlölik a balgák a tudományt.” — Péld. 1:20-22.

A bölcsesség vajjon mennyiben kiált az utcákon s a lármás utcafőkön? Válaszunk erre az, hogy minden ember a tapasztalatok iskolájában van és ismereteinek és tapasztalatainak helyes alkalmazását meg kell, hogy tanulja. De hogyan? Vajjon felhalmozásköpen-é? Óh nem! Vagy hatalomszerzés céljából tán? Óh nem! Vagy talán műveltségyszerzés végett? Most az egyszer csak gondolkozál ezen:

Ugyanaz a bölcs király mondja: „Mert a bölcsességnek sokaságában sok busulás van s valaki öregbiti a tudományt — öregbiti a gyötrelmet.” (Préd. 2:1) S vajjon a bölcsesség által hogyan származhatik busulás és a tudomány által gyötrelmet? Való tény, hogy mindenki felelős az ő tudásának helyes felhasználásáért és helyes alkalmazásáért. „Hiszen te jobban kell tudjad!” egy oly mondás, melyet valamikor minden gyermeknek hallania kellett. Mindenki, aki mindent megtesz, amit csak tud az ő tudományának helyes alkalmazása céljából, tapasztalni fogja, hogy mennyire üres, oktalan és tartalom nélküli minden mulandó dolog. Minél többet tud egy ember, annál nagyobb lesz a felelőssége. A jelenkor nevelői-, tanítói- és prédikátorainak minden más osztálynál nagyobb a felelősségük. Ő rajtuk fordul meg, hogy fel fog-e lépni más országokban is az anarkia, mint Oroszországban? Az egyes embereknek, a pártoknak, a nemzeteknek hatalom- és gazdagságvágya idézte elő a világ összeomlását. A világ egyik fele, a világ másik felét megsemmisíteni törekszik. A mostani nemzedék e téren mások felett előnyben van, mert a mult idők minden tudományának és tapasztalatának van birtokában. Azonban ezen felhalmozott tudomány hamis, hibás használata és alkalmazása idézte elő a világraszóló pusztulást, kétségbeesztő és reménytelen állapotot.

Az utolsó évszázadban a tudomány oly magasra emelkedett, hogy Bacon Lord ezt

talán sejteni sem merte. Érdekes dolog, hogy a tudománynak ez a fokozódása csupán azóta népeknél fordul elő, akiknek birtokukban van a Biblia — akár hisznek benne, akár nem. Ezen népek között a Bibliában hitgyökerező egy maroknyi nép az a só, mely mind- eddig megtartotta őket.

Kínának, Indiának, Közép-Afrikának és más hasonló országnak semmi részük sincsen ebben a fokozódó tudományban. Ők sokkal inkább ezeknek az ugymondott civilizált népeknek zsákmányai, mely egy nemzetközi viszályhoz vezetett ezen pogány(?) népek feletti osztozkodásban és kihasználásban, mely pogány(?) népek nem rendelkeznek oly gazdag ismerettel. Ez a dolog így pörén komikus látvány volna, ha nem lenne oly nagyon elszomorító, ép mint ha egy gyermektől az édességeit akarnánk elszedni.

Ezelőtt hat, hét és nyolc évvel a hadyviselő felek mindkét részén összetoborozták az összes tudósait, bölceiket, gondolkozó-, tudományos-, feltaláló- és ujságíró-embereiket felszólítván őket, hogy minden tudományukat, azaz az évszázadok minden tapasztalatának és ismereteinek összegét használják fel a rombolásra. Ez volt az a nagy nemzetközi küzdelem, amely előkészítette és egyengette útját az osztályharcnak, a tőke és a munka, a munka és a tőke belső harcának és azok a bölcsek, azok a tudósok, azok a gondolkozó, tudományos, felfedező és ujságíró-emberek meg vannak lepődve és azt kérdik, hogy vajjon mi a rosszabb: a nemzetközi vagy pedig a belső küzdelem-e; az osztályok, a tőke és a munka, a munka és a tőke — egyszóval a belső küzdelem-e? Valóban mindenkinek felebarátja ellen van emelve a keze.

Gondoljunk arra, ha a következő husz esztendőben hasonló mértékben fokozódnék a tudomány, mint az utóbbi husz évben és a világalomért folytatott harc az egyes személyeknél, pártoknál és népeknél a tudomány fokozódásával tartana lépést, melyhez még az utolsó nemzedék minden tudása és tapasztalata is hozzájárul, akkor az emberi nemzedék nem fogja még egy másik husz esztendő végét túlélni, a küzdelem annyira borzasztóvá fejlődne, hogy kölcsönösen semmisítenék meg egymást. „Ha azon napok nem rövidítették meg, akkor minden test elveszne!” — Máté 24:22.

A tudás hatalom-e? A vagyonszerzésben bölcsesség van-e? Az aranykorban fel fogják ismerni az emberek, hogy „a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme (tisztetele). Péld. 9:10) Azon bölcsesség ez, mely minden tudást és tapasztalatot a köz áldására tud for-

ditani, melyet a szeretet örök törvénye irányít. Akkor a föld minden népei meg fogják érteni, hogy a bölcsesség egy fő dolog: „Szerzz bölcsességet, szerezz eszességet, ne feledkezzél el, se el ne hajolj az én szándékomnak beszéditől. Ne hagyd el azt és megtart tégedet, szeressed azt és megőriz téged.“ Igen, mikor az ember az ő eredeti tökéletességére

és a teremtő hasonlatosságára vissza lesz állítva, a szeretet s az igazság isteni tulajdonságai mellett a bölcsesség és hatalom is örökös tulajdona lesz. Akkor a bölcsességben, vagyis az Istennel szemben tanusított hódoló engedelmisségekben alkalmazott tudomány az ő részükre oltalmazó és megtartó erővé lesz. **J. D.**

A technika vívmányaiából

(Keleti Ujság, április 12.) Mi itt csak újság-cikkekből ismerjük a modern technika legújabb nagy teljesítményét, a dróttalan telefont és mialatt a dróttal is gyéren működő távbeszélő bajaival küzdünk, még álmodni sem merünk arról, hogy az új találmány gyakorlati alkalmazásából hamarosan nekünk is részünk legyen. Mig New-York és Chicago közönsége párisi koncerteket hallgat dróttalan telefonon, mi azzal a dróttal kínlódnunk, amely a szomszédjával érintkezik és valahogy az útszéli koldus keserűségével a robozó autó felé, olvassuk ezeket a híreket és azt is, hogy a drótnélküli telefonnak már nemcsak állomásai és előfizetői vannak, hanem már saját külön szaklapja is van. L'Antenne-nek hívják a dróttalan szaklapot, amely Párisban jelenik meg és amelynek nyilván számunkra legérdekesebb híre az lesz, ha majd eldugva apró újdonságai között arról ad hirt, hogy Kolozsváron is fölállították az első drótnélküli telefonállomást.

Január 15-én először beszéltek drótnélküli telefonon Amerika és Anglia között, azonkívül annyira tökéletesítették már az apparátusokat, hogy a „hangosan beszélő telefon“-ok segítségével távoli falvakban a hívők nagy csoportja hallgathatja a szentbeszédet, amit a londoni székesegyházban mond el valamelyik püspök. A londoni drótnélküli tulajdonosok most kérelmezték, hogy a készüléket vezessék be az angol parlamentbe, mert közvetlenül akarják hallgatni a képviselők érdekes beszédeit.

Romániában most kezdik csak felállítani hivatalból az első telefonállomásokat, ame-

lyeket azonban a nagyközönség nem vehet igénybe, mert — ugylátszik — a kormány politikai szempontoknak alárendeli a tudomány, technikai fejlődés és a közönség érdekeit. Így azután valmennyien — és itt igazán nem tekint faji és felekezeti különbségeket a kormány — ki vagyunk zárva a technika egyik legmodernebb és legnagyobb vívmányának élvezetéből. Újabban Nagyváradon állít fel a kormány drótnélküli fellevezőállomást, amelynek gépeit már utnak is indította a párisi Marconi-társaság. Leadóállomása és központja a drótnélkülieknek azonban továbbra is csak Bukarestben lesz, amely — éppugy, mint a fellevezőkészülékek — a posta fennhatósága alatt áll. Az állomások felállításával kapcsolatban néhány erdélyi, kolozsvári és nagyváradai mérnök, valamennyi román állampolgár, azzal a kéréssel fordult a kormányhoz, hogy angol mintára bizonyos számú, bármily állami ellenőrzés alatt álló, ugynevezett kísérleti készüléket szerezhessenek be Angliában, hogy így a román fizikusok és mérnökök is hozzájárulhassanak kísérleteikkel a drótnélküli telefon tökéletesítésének munkáiához. A kérelmezők remélik, hogy a kormány tekintetbe veszi a felhozott tudományos szempontokat.

Boldogok azok, akik tudják, hogy rövid idő múlva minden találmány, felfedezés és előny a köz boldogítására lesz fordítva s nem állítják pártérdekek stb. szolgálatába. Az Aranykorszak közeleg s az emberiség boldog álmai megvalósulást nyernek. — „Jöj-jön el a Te országod.“

Palesztinában nincs tüdőbaj

Palesztinából jelentik: Az itt újonnan megtelepedett családok örömmel tapasztalták, hogy tüdőbajos tagjaik az ottani levegőn hamarosan kigyógyultak a gyakran már reménytelennek hitt tüdőbajból. Eleinte a levegőváltozásnak tudták be a váratlan gyógyulást, míg most az ott lakó orvosprofesszorok megállapították, hogy ennek oka az ott nagy területeken elültetett eucalliptus nevű növény, melynek levelei, virágai és

bimbói balzsamos illatukkal elpusztítják nemcsak a levegőben, hanem a tüdőben levő bacillusokat is és így elejét veszik még a fertőzésnek is.

Ehhez a tudósításhoz csak annyit fűzünk még hozzá, hogy nemsokára nemcsak, hogy mindenféle betegség még fog szünni, de legnagyobb ellenségünk „a halál is eltörölte-tik.“ (1 Korintusbeliek 15:26) Az új Király — Krisztus — mindeneket megújít. — Jelenések 21:4, 5.

ISTEN HÁRFÁJA

Isten igéje ama hárfa, mely sokáig nem volt felhangolva és az emberek csak összhangtalan zenéjét hallhatták, Most, hogy hurja Mózesőt Jánosig fel lett hangolva, mily lélekemelő édes melódiát ad.

Mi lehetne hát léleknesesítőbb mint a törvény és próféták összhangzó tanúságára gondolni: Jézusnak és apostolainak szavai alapján Istennek az emberiségre vonatkozó szándékairól tudakozódní. Ebben a könyvben Ön megtalálja a Bibliának, idő — és sorrendben elrendezett anyagát a tíz hurról a Biblia tíz legfontosabb igazságairól.

MEGRENDELÉST ELFOGAD

„AZ ÉLET“

hírdetés- és kiadóhivatali vállalat
Cluj-Kolozsvár, Str. Filípescu 10.
340 oldalra terjed

ÁRA 30 LEI.

